

Arrest

nr. 340 630 van 6 februari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VALCKE
Paul Fredericqstraat 105
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die een onbepaalde nationaliteit heeft, op 2 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 21 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. VALCKE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 26 oktober 2024 binnenkwam, diende op 28 oktober 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 30 maart 2023 werd verzoeker de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland. Op 3 juli 2023 werden zijn vingerafdrukken geregistreerd in Duitsland (Eurodac).

1.3. Op 21 augustus 2025 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Deze beslissing, die verzoeker door aangetekende brief van 25 augustus 2025 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 28/10/2024

Overdracht CGVS: 02/04/2025

U werd op 17 juni 2025 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) gehoord van 14.04 uur tot 17.26 uur, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, meester Anneleen VALCKE, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Palestijnse nationaliteit. U werd op [...] augustus 1995 geboren in Gaza. U woonde daar in het kamp van Jabalia.

In Palestina studeerde u af als journalist. Eind 2015, begin 2016 ging u aan de slag voor onafhankelijke nieuwskanalen. U werkte bij twee verschillende persbureaus als fotograaf. Op 24 december 2018 werd u beschoten. Een deel van een kogel raakte de bovenkant van uw hart. U moest stoppen met werken en werd sindsdien behandeld, tot u in 2021 besloot Gaza te verlaten.

Op 14 april 2021 ging u met de bus naar Egypte. De dag erna, op 15 april 2021 reisde u met het vliegtuig door naar Turkije, waar u legaal binnen kon door uw Turks visum. Nadat uw toeristisch visum verlopen was, regelde u een verblijfsvergunning waardoor u langere tijd in Turkije kon blijven. U werkte daar in restaurants en als chauffeur.

Toen u genoeg geld had gespaard betaalde u een smokkelaar om u naar Griekenland te brengen. U werd echter opgelicht en besloot daarna om zwemkledij te kopen en al zwemmend de oversteek te maken. In mei 2022 deed u een eerste poging om tot Griekenland te zwemmen, maar op één kilometer van de kust werd u door huurlingen op een kleine boot geslagen en overhandigd aan de kustwacht. Zij brachten u terug naar Turkije. In de nacht van 18 op 19 december 2022 kon u wel met succes van Turkije naar Griekenland zwemmen.

Op 23 januari 2023 diende u in Kos een verzoek om internationale bescherming in. Op 30 maart 2023 werd u erkend als vluchteling. Enkele dagen na uw erkenning verliet u het opvangcentrum. Even later werd u bedreigd en bijna bestolen. Vervolgens trok u naar Athene. U verbleef enkele dagen op straat, maar iemand uit het centrum zei dat u in een gemeenschappelijke woning kon verblijven. Omdat u tot vijftien euro per dag moest betalen, ging u op zoek naar een andere woning, waar u maar zes euro per dag diende te betalen.

U liet foto's nemen en maakte uw dossier in orde. Zodra uw documenten in orde waren, kreeg u een mail om ze te gaan afhalen. U kreeg ook de nodige documenten om een AFM en AMKA aan te vragen. Toen u die documenten aan de gemeente vroeg, zeiden ze dat u daarvoor een adres met een huurcontract nodig had.

In Athene vond u geen legaal werk omdat uw AFM en AMKA niet geactiveerd waren. U werkte enkele dagen per week in het zwart als lasser. U ging uzelf daarvoor iedere dag aanbieden op de werkplaats en kon werken wanneer men u nodig had. In de zoektocht naar andere jobs nam u ook contact op met verschillende hulporganisaties en immokantoren.

Omdat u psychische hulp nodig had, ging u in Griekenland naar het ziekenhuis. Daar kreeg u te horen dat u zonder documenten van de verzekering niet geholpen kon worden. U werd naar een privéziekenhuis doorverwezen. U ging ten rade bij het Rode Kruis, maar zij konden u niet helpen.

Omdat u geen werk vond en uw psychische situatie erger werd, besloot u eind juni 2023 om Griekenland te verlaten. U nam het vliegtuig naar Nederland en verbleef daar enkele dagen bij uw oom langs vaderszijde. Op 1 juli 2023 nam u vervolgens de bus naar Duitsland om daar te gaan werken. Op 3 juli 2023 diende u in Duitsland een verzoek om internationale bescherming in. Omdat u in Duitsland niet kon aarden en geen netwerk had, besloot u op 16 oktober 2024 om met het vliegtuig naar België te komen. Op 28 oktober 2024 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in. Na uw aankomst in België werd uw verzoek tot internationale bescherming door Duitsland geweigerd.

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u niet te kunnen overleven omdat uw psychische toestand te zwak is en u daar geen hulp kunt krijgen of betalen.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: uw Palestijnse identiteitskaart, een kopie van uw oud Palestijns paspoort, de UNRWA Family Record, overlijdensaktes van uw familieleden, foto's van uw overleden familieleden, foto's van uw vernielde woning in Palestina, foto's van uw verwondingen en bijhorende Palestijnse medische verslagen, een foto van u in een wetsuit, een toelating voor een psychologische consultatie en uw medisch dossier van Rode Kruis Vlaanderen, uw nieuwe Palestijns paspoort, uw Griekse verblijfs- en reisvergunning, een lijst van de door u geraadpleegde organisaties in Griekenland, uw Turkse visum, verblijfsvergunning en rijbewijs, een foto van uw situatie in Griekenland en een doorverwijzing van de huisarts naar een psychiater.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoede kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS d.d. 17 juni 2025 (hierna "CGVS") stelt u dat u kwetsbaar bent omdat u een psychische problemen hebt sinds het verlies van uw familie in Gaza. U geeft ook aan de behandeling net gestart te hebben en nog steeds in behandeling te zijn (CGVS, p. 2 & 3). U legt eveneens een doorverwijzing naar de psychiater en een toelating voor een psychiatrisch consult neer (zie groene map, stuk 9 & 16).

Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand, moet er op worden gewezen dat deze documenten enkel een doorverwijzing met een opsomming van symptomen en een toelating tot het volgen van een psychiatrisch consult zijn. De doorverwijzing maakt er ook gewag van dat u zich in een staat van post-traumatische stress zou bevinden. Hieraan werden verschillende symptomen verbonden die karakteriserend zijn voor deze problematieken. Nergens werd echter aangegeven in welke mate en op welke manier deze symptomen op u van toepassing zijn, noch in welke mate zij uw cognitieve capaciteiten zouden beïnvloeden. Bovendien blijkt na lezing van uw verklaringen zowel op de DVZ als tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, dat u op genoegzame wijze over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw relaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. U was in staat het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en antwoorden te formuleren. U laat bovendien na in concreto aan te tonen dat, waar of op welke wijze uw psychische problematiek uw verklaringen zou hebben beïnvloed. U gaf bovendien bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud expliciet aan in staat zijn om het interview af te leggen en pauze te zullen vragen wanneer u dat nodig had (CGVS, p. 3). U maakte hier ook gebruik van door zelf aan te geven wanneer het u te moeilijk werd, waarop u een pauze werd aangeboden om u even te verfrissen (CGVS, p. 18). Ook toen u het moeilijker had om te antwoorden, kreeg u de tijd die u zelf nodig achtte om te antwoorden (CGVS, p. 20). Aldus blijkt niet dat uw psychische problematiek het normale verloop van de asielpcedure op enigerlei wijze zou hebben gehypothekeerd of in het gedrang zou hebben gebracht. Volledigheidshalve wordt hier nog aan toegevoegd dat u bij aanvang van uw asielpcedure bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zelf aangaf dat er geen elementen of omstandigheden bestonden die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (Vragenlijst "bijzonder procedurele noden" DVZ).

Gelet op wat voorafgaat is het CGVS dan ook van oordeel dat de elementen die voorliggen bezwaarlijk kunnen volstaan om te besluiten dat u werkelijk niet bij machte was om naar behoren aan de procedure deel te nemen. In de gegeven omstandigheden kan bijgevolg redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, g 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (zie verklaring DVZ d.d. 28 maart 2025, punt 23 + zie bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 28 maart 2025 + zie blauwe map, stuk 1: Eurodac search result & marked record en stuk 2: Antwoord Griekenland op aanvraag derde landen CEDOCA d.d. 15 mei 2025), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 11).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI/EU/C/2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI/EU:C/2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg 66k dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat 66k de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op <https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR-2023-Update.pdf>; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op <https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03-RSA-BIP.pdf>; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d.

september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op <https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece> en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, g 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, u werd bij uw eerste poging om zwemmend Griekenland te bereiken tegengehouden, geslagen en teruggebracht (CGVS, p. 7 & 8), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Waar u stelt dat u ook als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van incidenten met derden, zo werd u aangevallen en bestolen (CGVS, p. 4 & 13), moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoont dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden.

Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt echter géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept.

Het is bovendien uitermate opmerkelijk dat uw verklaringen tijdens uw verschillende interviews sterk uiteenlopen. Zo vermeldt u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna "DVZ") dat u in Kos bedreigd en bestolen werd. U moest geld afgeven en verliet uit angst het opvangcentrum (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS herhaalt u in eerste instantie dat u bestolen werd en voegt u toe dat u ook geslagen werd (CGVS, p. 4), maar geeft u iets later aan dat het eigenlijk een poging tot diefstal was (CGVS, p. 13). Bovendien geeft u aan dat u het centrum verliet om in Athene werk te zoeken en een leven op te bouwen, maar vermeldt u niet dat u het centrum verliet uit angst de dieven opnieuw tegen te komen (CGVS, p. 15). Opvallend genoeg geeft u verder tijdens uw persoonlijk onderhoud aan dat u geen

klacht bent gaan indienen bij de politie omdat u niet echt overvallen bent en geen schade leed. U werd wel bedreigd, maar zette het op een lopen en kon ontkomen (CGVS, p. 18 & 19). Bovenstaande vaststellingen doen in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg en huisvesting voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf 661< de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

U geeft aan dat u na uw erkenning tien dagen de tijd kreeg om het opvangcentrum te verlaten (CGVS, p. 15). Daarna trok u naar Athene, waar u twee dagen op straat verbleef. Hierna hielp een kennis uit het centrum u aan een gedeelde woning. Omdat die woning te duur was en u per dag vijftien euro moest betalen, ging u zelf met succes op zoek naar een andere gedeelde woning waar u slechts zes euro per dag moest betalen (CGVS, p. 16). U kon in die andere woning blijven tot uw vertrek naar Nederland en heeft verder niet meer op straat moeten verblijven (CGVS, p. 16).

Ondanks uw problemen om een AMKA en AFM te krijgen, kon u toch bij verschillende werkgevers aan de slag. Zo werkte u als lasser en werd u ook ingeschakeld om zware zaken te dragen. U ging zich daarvoor iedere dag zelf aanbieden bij de werkplaats en werd ingeschakeld wanneer er werk voor u was (CGVS, p. 16 & 17). Het geld dat u hiermee verdiende gebruikte u om te overleven en om tussendoor te sparen om uw reis naar Nederland te bekostigen (CGVS, p. 17).

U kon ook bij verschillende organisaties terecht om hulp te krijgen. Tijdens uw persoonlijk onderhoud legt u bovendien een lijstje voor met de organisaties die u geholpen hebben (zie groene map, stuk 13). Zo ging u onder meer te rade bij Helis, Arcis en de Griekse vereniging voor vluchtelingen. U ging ook naar de school Eureka, waar u met behulp van een tolk kon praten over integratiecursussen en taallessen. De school legde u uit dat u zelf diende te betalen voor uw taallessen, waarop u besloot naar een tweede school (Psychidou) te gaan. Daar kreeg u hetzelfde te horen (CGVS, p. 4, 5 & 17). Ondanks de financiële hulp van uw vriend uit Turkije besloot u te sparen om Griekenland te verlaten in plaats van te sparen voor de taallessen waar u naar geïnformeerd had (CGVS, p. 17). Dit getuigt van weinig wil en concrete inspanningen om een duurzaam leven uit te bouwen in Griekenland.

Verder verklaart u dat u in Griekenland nood had aan psychische zorg, maar dat u niet behandeld werd omdat u geen verzekering had (CGVS, p. 17). U werd daarom doorverwezen naar een privépraktijk. Ook het Rode Kruis kon u niet verder helpen met uw psychische problemen (CGVS, p. 17). Nochtans beschikte u over de nodige documenten om een AMKA aan te vragen (CGVS, p. 13).

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw (fysieke en mentale) gezondheidstoestand doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonbaar dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).]

Voorts verklaart u geen AMKA te hebben gehad in Griekenland (CGVS, p. 13). Het Commissariaatgeneraal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een

dienstverleningscentrum voor de burger moeten bevestigen om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op <https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR-2023-Update.pdf>; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights ,gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op <https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03-RSA-BIP.pdf>; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: <https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03-RSA-BIP.pdf>). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital/ or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital/ where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece — Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : <https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR-2023-Update.pdf>; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece — Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/> ; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorginstellingen of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - p. 42-44, beschikbaar op: <https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH-BROCHURE.pdf>).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

De voorgelegde documenten in verband met uw mentale gezondheid geven geen concrete en precieze informatie over de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische follow-up die voor u is opgestart. Het enige doktersattest dat u voorlegt bevat geen datum en vermeldt slechts symptomen zoals slaapwandelen, nachtmerries en agressiviteit. Het document is een doorverwijzing naar een psychiater om u de kans te geven te werken aan de moeilijkheden die op uw pad zijn gekomen, maar bevat geen verdere aanwijzingen voor een behandeling. U startte uw behandeling ook net voor aanvang van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS, en het toestemmingsformulier tot psychologische consultatie van het Rode Kruis is zelfs gedateerd op de dag van uw persoonlijk onderhoud (zie groene map, stuk 9). Bij gebrek aan een uitgebreider document of verslag met behandelingsplan weet het CGVS niet of de therapeutische behandeling effectief nog steeds wordt voortgezet en of deze nog steeds geïndiceerd is. Hieruit volgt dat uw gezondheidstoestand en de stoornissen waaraan u lijdt, die niet anderszins zijn gekarakteriseerd en gedocumenteerd, niet voldoende zijn om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen, en derhalve een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen.

U geeft verder aan nooit over een AFM te hebben beschikt omdat u daarvoor een huurcontract moest kunnen voorleggen (CGVS, p. 14). Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan uw huidige bewering dat u geen AFM had in Griekenland, quod non, moet worden opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaaleconomische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op <https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03-RSA-BIP.pdf>; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook

geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend die op heden nog geldig is (groene map, stuk 11). U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights* p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op <https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA BIP Report EN. pdf>).

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u kort na het ontvangen van uw Griekse reis- en verblijfsdocumenten uit Griekenland bent vertrokken, wat niet getuigt van een oprechte intentie om er een duurzaam bestaan uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Verder moet worden vastgesteld dat u beschikte over een netwerk en middelen om uw verblijf in Griekenland en uw vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen. Een vriend uit Turkije leende u geld om uw reis naar Nederland te betalen (CGVS, p. 17). In Nederland kon u terecht bij uw neef langs vaderszijde die u onderdak bood. Ook moet worden opgemerkt dat u ook in Palestina en Turkije verschillende jobs had en dat u uw vertrek uit Gaza zelf regelde (CGVS, p 9, 10 & 11). Dit getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan bovenstaande beslissing. Uw Palestijnse identiteitskaart en paspoorten, de UNRWA Family Record, de overlijdensaktes en foto's van uw overleden familieleden, de foto's van uw vernielde woning en de foto van uzelf in een wetsuit geven enkel indicaties van uw nationaliteit, uw herkomst en reisroute, uw identiteit en uw familie. Dit zijn elementen die in deze beslissing niet ter discussie staan. Dit geldt eveneens voor uw Turkse documenten waaronder uw visum, verblijfsvergunning en rijbewijs. Deze documenten tonen bovendien aan dat u wel degelijk zelfredzaam bent.

Dit geldt eveneens voor uw Griekse verblijfs- en reisvergunning. Die tonen hoogstens aan dat u wel degelijk de procedure in Griekenland hebt doorlopen, een punt dat niet ter discussie staat. Deze documenten bevestigen bovendien dat u wel degelijk in het bezit van een AFM moet zijn (zie supra).

De foto's van uw verwondingen en de daarbij horende medische verslagen uit Palestina kunnen bovenstaande vaststellingen ook niet wijzigen. Deze documenten tonen hoogstens aan dat u in het verleden inderdaad verwondingen hebt opgelopen. U geeft bovendien op geen enkel moment aan dat u voor deze verwondingen nood hebt aan een verdere complexe medische behandeling.

De documenten in verband met uw mentale gezondheid werden eerder al besproken in het licht van uw psychische kwetsbaarheid (zie supra).

Ook uit de foto van uw verblijf in Griekenland kan niet worden afgeleid dat u bij terugkeer naar Griekenland enig risico op onmenselijke behandeling loopt. Dergelijke foto's hebben immers een beperkte bewijswaarde vermits hun authenticiteit niet kan worden nagegaan. Bovendien kunnen ze ook eenvoudig zelf gefabriceerd worden. Bovendien gaf u zelf ook aan slechts twee dagen op straat te hebben moeten verblijven en verder steeds onderdak te hebben gehad (zie supra). Ook deze foto kan daarom bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

Het lijstje met Griekse organisaties dat u voorlegt toont tot slot aan dat u wel degelijk bij verschillende organisaties terecht kon voor verschillende vormen van hulp. Uit uw verklaringen blijkt overigens dat deze organisaties u wel degelijk met raad en daad bijstonden en u overal warm en goed ontvangen werd (CGVS, p. 17).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, 5 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, 5 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw regio van herkomst.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/6/2 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikel 4 van het EU-handvest;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- De zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Voor wat zijn vermeende tegenstrijdige verklaringen betreft, stelt verzoeker dat hij steeds eenduidig was in zijn verklaringen. Evenwel kon verzoeker niet alles volledig uiteenzetten tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Zijn verduidelijkingen tijdens het persoonlijk onderhoud liggen volledig in de lijn met zijn eerdere verklaringen.

Verder benadrukt verzoeker zijn kwetsbaarheid en hekelt hij de gevolgtrekking van de bestreden beslissing inzake de door hem neergelegde medische documenten. Verzoeker uit verder kritiek op de beoordeling van de bestreden beslissing inzake de door hem neergelegde foto's met betrekking tot de situatie in Griekenland.

Verzoeker legt hierbij een nieuw psychologisch attest neer en benadrukt verder dat personen afkomstig uit Gaza sowieso een kwetsbare groep uitmaken. Hierbij verwijst verzoeker naar rechtspraak van de Raad. Verder wijst verzoeker naar landeninformatie die stelt dat vluchtelingen veelal mentale gezondheidsproblemen kennen. Bovendien werd verzoeker in Griekenland het slachtoffer van traumatische *pushbacks*.

Inzake zijn beweerde zelfredzaamheid, meent verzoeker dat hij zich enkel kon staande houden uit pure overlevingsdrang. Verzoeker betwist dat hij kon rekenen op hulporganisaties.

Verder wijst verzoeker op de preciaire situatie voor begunstigen van internationale bescherming. Verzoeker haalt hierbij landeninformatie aan van onder meer HRW, RSA en AIDA alsook rechtspraak. Verzoeker benadrukt verder het bestaan van racisme en discriminatie in Griekenland.

Inventaris der stukken ter ondersteuning van het verzoekschrift:

“3. Recent medisch attest diagnose en behandeling verzoeker”.

3.1.2. Op 18 november 2025 legt verzoeker een aanvullende nota neer. Verzoeker verduidelijkt het volgende omtrent zijn psychologische kwetsbaarheid:

“In de beroepsakte werd het kwetsbare profiel van de verzoeker reeds kort aangehaald. Verzoeker is een bijzonder kwetsbare man, onder meer door zijn nationaliteit en herkomst. Daarnaast mag de impact van zijn vlucht uit het land van herkomst en het daaropvolgende onzekere verblijf in Europa niet worden onderschat.

Verzoeker is ten einde raad en zit bijgevolg volledig aan de grond. Dit werd duidelijk kort na de bestreden beslissing:

Op 09/09/2025 verloor verzoeker alle moed en besloot een suïcidepoging te ondernemen door op het dak van het opvangcentrum alwaar hij toen verbleef, te klimmen. Nadat de politie urenlang op hem had ingesproken, besloot hij uiteindelijk naar beneden te komen.

Vervolgens werd de kwetsbare verzoeker gedwongen opgenomen in het Psychiatrisch Centrum Guislain te Gent. Er werd besloten dat verzoeker een gevaar voor zichzelf was en dat er een nood om een beschermende observatiemaatregel uit te spreken, bestond, nadat hij werd onderzocht door dr. D.D. in het UPSIE Gent.

In dat verslag verklaarde dr. D.D. over verzoeker dat hij acuut suïcidaal was omwille van het overlijden van heel wat familieleden in zijn thuisland. (zie het stuk vred).

1.2.

Dient te worden onderlijnd dat een beschermingsmaatregel alleen wordt uitgesproken als:

- de te beschermen persoon een psychiatrische aandoening heeft;*
- hij zijn gezondheid en zijn veiligheid ernstig in gevaar brengt en/of als hij een ernstige bedreiging vormt voor andermans leven of integriteit;*
- er geen andere geschikte behandeling mogelijk is.*

Er werd op dat moment geoordeeld dat verzoeker een psychiatrische aandoening heeft, met name een stressstoornis, waardoor hij een gevaar voor zichzelf was en diende behoedt te worden voor zichzelf.

“Betrokkene decompenseerde bij de berichtgeving dat meerdere familieleden overleden in Gaza en klom op het dak van het vluchtelingencentrum met suïcidale intenties. Uit het omstandig geneeskundig verslag, blijkt dat betrokkene lijdt aan een stress stoornis wat als een psychiatrische aandoening wordt beschouwd in de zin van artikel 1/1 van de wet van 26 juni 1990 inzake de bescherming opgelegd aan een persoon met een psychiatrische aandoening.”

Na 1 week in opname werd besloten dat het acuut gevaar was geweken, doch erkende de Vrederechter – terecht – dat hij bijzonder kwetsbaar is en nood heeft aan een geschikte behandeling en opvolging.

“Op heden is een andere geschikte behandeling mogelijk. Hoewel de rechter erkent dat er sprake is van een schrijnende situatie en een PTS bij deze man op de vlucht, is de rechter beperkt in haar mogelijkheden in het kader van deze wet. De rechter is van oordeel dat er voornamelijk zal moeten bekeken worden wat de mogelijkheden zijn binnen zijn vluchtelingenstatuut .

Meneer kent een blanco psychiatrische voorgeschiedenis. Gelet op de trauma's en het voortdurend verlies van familieleden is er uiteraard sprake van uitzichtloosheid waaraan soms suïcidale gedachten gekoppeld zijn. Meneer stelt bereid te zijn zich ambulant te laten opvolgen voor deze stress stoornis in AZ Alma te Eeklo. Alhoewel hij dit aanbod in het verleden weigerde, lijkt hij op vandaag bereid te zijn op dit aanbod te willen ingaan, voor zover dit nog een mogelijkheid zou zijn. Zijn advocate zal ondertussen nagaan welke opvangmogelijkheden er nog zijn nu betrokkene enkel een vluchtelingenstatuut verkreeg in Griekenland en gelet op het incident niet meer terug kan naar het opvangcentrum (hij zou doorverwezen worden naar Leopoldsburg). PC. Guislain liet weten dat meneer verder nog even in de instelling kan verblijven in afwachting van een andere opvangmogelijkheid (via tussenkomst advocaat).”

1.3.

Ten overmaat van ramp, ontving verzoeker tijdens zijn verblijf in het psychiatrisch centrum het bericht dat hij niet meer zou mogen terugkeren naar het opvangcentrum gezien het voorval een zware impact had gehad op het centrum en medebewoners. Daarbij werd hem terloops mede gedeeld dat hij hoogstwaarschijnlijk zou worden overgeplaatst naar een opvangcentrum in Limburg, meer bepaald in Leopoldsburg, ongeveer 140 km van zijn woonplaats.

Dat deze beslissing wederom hard inhakte bij verzoeker. Hij zou namelijk zowel zijn sociaal als medisch netwerk moeten achterlaten. Hij wordt opgevolgd door dr. A., die zijn kabinet in het Gentse houdt. Hij zou worden geïsoleerd en worden gedwongen een vertrouwensband met een andere deskundige op te bouwen. De moed zonk hem in de schoenen, waarop hij bijna opnieuw een acute aanval van suïcidaal gedrag kende.

In het Psychiatrische Centrum kon verzoeker echter niet blijven omdat het acute gevaar voldoende was geweken. De behandelende arts en de Vrederechter erkenden wel dat een verdere opvolging en verblijf in een buurt die hij kent en vertrouwt, van groot belang is.

Om deze reden diende zijn raadsman onmiddellijk een eenzijdig verzoekschrift bij de Arbeidsrechtbank te Brussel, in, tegen de bestreden beslissing van Fedasil.

Ook deze Rechtbank erkende verzoekers kwetsbaarheid en besloot dat de verzoeker nood had aan een opvangcentrum in Oost-Vlaanderen gezien zijn netwerk en leven aldaar gesitueerd is. Fedasil werd met andere woorden veroordeeld en opgedragen een nieuw centrum aan verzoeker toe te wijzen.

Deze beslissing werd aan Fedasil meegedeeld, maar hierop kwam echter geen reactie. Meer nog, Fedasil stelde dat de eis om een ander opvangcentrum toe te wijzen, niet aan hen diende te worden gericht, maar aan het Rode Kruis, gezien verzoeker in een Rode Kruis Opvangcentrum verbleef en zij hadden besloten om een ander opvangcentrum toe te wijzen.

Zo werd het duidelijk dat zij hun verantwoordelijkheid van zich wilden afschuiven en onvoldoende rekening gingen houden met het kwetsbaar profiel van verzoeker die overigens getriggerd wordt door onzekerheid.

Dat verzoeker uw Raad dan ook vraagt, bijna smeekt, om voldoende rekening te willen houden met zijn psychologische situatie en noden. Dat deze niet kunnen worden tegemoetgekomen in Griekenland!"

Verder haalt verzoeker informatie aan met betrekking tot de actuele situatie in Griekenland.

Inventaris der stukken ter ondersteuning van de aanvullende nota:

- 5. Attest Rode Kruis juni 2025 ;*
- 6. Vonnis Vredegerecht ikv gedwongen opname september 2025 ;*
- 7. Mailverkeer toewijzing OC Leopoldsborg ;*
- 8. Beschikking Arbeidsrechtbank toewijzing OC in Oost-Vlaanderen".*

3.1.3. Op 24 november 2025 legt verzoeker een tweede aanvullende nota neer:

"In de recente medische verslagen, waaronder een verklaring van dr. A [...], wordt wederom herhaald dat verzoeker lijdt aan PTSS. Voor deze aandoening is een medicamenteuze behandeling alsook nauwgezette therapie noodzakelijk:"

[citaat medisch verslag]

Dr. A [...] vermeldt zeer duidelijk de noden en de toekomstige behandelingen van de verzoeker. Zolang de situatie niet stabiliseert vreest hij voor de veiligheid van de verzoeker

Dat deze stelling duidelijk maakt hoe ernstig de situatie van de verzoeker is.

Dat de verzoeker in de onmogelijkheid is terug te keren naar Griekenland alwaar dergelijke behandelingen en nauwgezette opvolging niet mogelijk is.

2.

In het medisch verslag op pg. 2-3 van het stuk 9, wordt verder ingegaan op de omstandigheden waarop verzoeker werd binnen gebracht in de Urgentiepsychiatrie na zijn suïcidaal gedrag op 09/09/2025.

Hieruit blijkt dat verzoeker eerder die week ook een suïcidepoging heeft ondernomen. Dat hij 2x kort op elkaar dermate wanhopig was, dat hij zich van zijn eigen leven wou beroven.

Verzoeker zou ook in het UZ Gent hebben aangegeven psychologisch volledig uitgeput te zijn en zich schuldig te voelen dat hij in België is terwijl zijn resterende familie nog in Gaza woont. Hij heeft reeds meer dan de helft van zijn familie verloren, waaronder ook zijn ouders. Hij zou de beelden van de aanslagen gezien hebben, wat hem achtervolgt, in de vorm van flashbacks en nachtmerries.

Verzoeker voelt zich uitermate hopeloos. De situatie is menens en kan onder geen beding worden geminimaliseerd of weggewuifd worden. Een verdere psychologische behandeling en stabiliteit is noodzakelijk voor verzoeker."

Verzoeker voegt het volgende stuk:

“9. Recente medische verslagen verzoeker”.

3.1.4. Op 24 november 2025 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota neer waarin de volgende landeninformatie wordt gevoegd:

- AIDA/ECRE, *“Country Report: Greece. Update 2023”* van 24 juni 2024;
- AIDA/ECRE, *“Country Report: Greece. Update 2024”* van september 2025;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* van september 2024;
- RSA/PRO ASYL, *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van maart 2024;
- RSA, *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van april 2025;
- Europese Commissie, *“Communication on the status of migration management in mainland Greece”* van 4 april 2025;
- Cedoca, *“COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior”* van 17 september 2025;
- Pressemitteilung Bundesverwaltungsgericht nr. 30/2025 van 16 april 2025;
- Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2 september 2024;
- Bundesverfassungsgericht, beslissing 2BvR 1425/24 van 1 april 2025;
- Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025.

3.1.5. Op 28 november 2025 legt verzoeker ter terechtzitting een aanvullende nota neer met een open brief van 19 november 2025 waarin kritiek wordt geuit op het CEDOCA-rapport, *“Grèce - aide aux migrants”*.

3.2. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016- 2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

3.3.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 30 maart 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 29 maart 2026. Tevens kreeg verzoeker een Grieks reispaspoort dat geldig is tot 18 april 2028 (Landeninformatie, stuk 6, nr. 2, CEDOCA aanvraag derde landen van 15 mei 2025; Documenten, stuk 5, nrs. 11-12).

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over deze beschermingsstatus zou beschikken.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

3.3.2. Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, "*Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a.*", gesteld dat:

- *"in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM",*
- *"Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt",*
- *"Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken".*

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- *"alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak";*
- *"Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid";*
- *"Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling".*

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, "*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*", deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

3.3.3. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigen van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van september 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse

Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigen van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met informatie uit andere bronnen die de partijen aanreiken, zoals informatie van UNCHR, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*”(HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

3.3.4. Uit de door verzoeker aangereikte elementen blijkt dat hij kampt met een ernstige psychische problematiek die ernstige gevolgen heeft voor zijn zelfstandig functioneren, zoals blijkt uit de medische verslagen die werden neergelegd.

Op 9 september 2025 werd verzoeker, op de dienst spoedpsychiatrie onder politiebegeleiding gedwongen opgenomen omwille van een aanvraag tot beschermende observatiemaatregel, gelet op de acute, actieve suïcidaliteit van verzoeker en de weigering tot opname.

In het vonnis van 17 september 2025 besloot de vrederechter dat er geen beschermingsmaatregel kon worden uitgesproken, doch maakte hierbij de volgende bemerkingsen:

“Betrokkene decompenseerde bij de berichtgeving dat meerdere familieleden overleden in Gaza en klom op het dak van het vluchtelingencentrum met suïcidale intenties.

Uit het omstandig geneeskundig verslag, blijkt dat betrokkene lijdt aan een stress stoornis wat als een psychiatrische aandoening wordt beschouwd in de zin van artikel 1/1 van de wet van 26 juni 1990 inzake de bescherming opgelegd aan een persoon met een psychiatrische aandoening.

Naar het oordeel van de rechter is niet langer voldaan aan het gevaarscriterium. De acute suïcidaliteit is vandaag geweken. Dit blijkt ook tijdens huidige opname en ter zitting.

Op heden is een andere geschikte behandeling mogelijk. Hoewel de rechter erkent dat er sprake is van een schrijnende situatie en een PTS bij deze man op de vlucht, is de rechter beperkt in haar mogelijkheden in het kader van deze wet. De rechter is van oordeel dat er voornamelijk zal moeten bekeken worden wat de mogelijkheden zijn binnen zijn vluchtelingenstatuut .

Meneer kent een blanco psychiatrische voorgeschiedenis. Gelet op de trauma's en het voortdurend verlies van familieleden is er uiteraard sprake van uitzichtloosheid waaraan soms suïcidale gedachten gekoppeld

zijn. Meneer stelt bereid te zijn zich ambulante te laten opvolgen voor deze stress stoornis in AZ Alma te Eeklo. Alhoewel hij dit aanbod in het verleden weigerde, lijkt hij op vandaag bereid te zijn op dit aanbod te willen ingaan, voor zover dit nog een mogelijkheid zou zijn. Zijn advocate zal ondertussen nagaan welke opvangmogelijkheden er nog zijn nu betrokkene enkel een vluchtelingstatuut verkreeg in Griekenland en gelet op het incident niet meer terug kan naar het opvangcentrum (hij zou doorverwezen worden naar Leopoldsborg). PC. Guislain liet weten dat meneer verder nog even in de instelling kan verblijven in afwachting van een andere opvangmogelijkheid (via tussenkomst advocaat).” (verzoekschrift en aanvullende nota’s, stuk 6).

Diagnostisch is er sprake van het posttraumatische stresssyndroom, waarbij verzoeker nachtmerries en *flashbacks* ervaart. Hiervoor werd een medicamenteuze behandeling opgestart en een ambulante opvolging in het AZ Alma te Eeklo (verzoekschrift en aanvullende nota’s, stuk 9).

De Raad merkt bovendien op dat uit de medische verslagen blijkt dat verzoeker een schotwonde heeft opgelopen, hetgeen wordt bijgetreden door zijn verklaring dat hij in 2018 werd neergeschoten in Gaza (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 9).

Er kan verder niet blijken dat er een gebrek aan intentie in hoofde van verzoeker bestond om een leven in Griekenland op te bouwen. Verzoeker kon gedetailleerd vertellen over de hulporganisaties die hij benaderde teneinde zich te integreren in de Griekse samenleving (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4, 17). Verzoeker was initieel ook van plan om in Griekenland te blijven (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 19).

Verder kan uit de notities van het persoonlijk onderhoud niet blijken dat hij actueel over een betekenisvol netwerk beschikt in Griekenland dat hem in staat zou kunnen stellen om, in geval van terugkeer naar Griekenland, het hoofd te bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland te maken kan krijgen voor de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

Ter terechtzitting gaf verzoeker nogmaals aan dat zijn leven in Griekenland onstabiel, onmenselijk en onveilig was, dat hij alles had geprobeerd, maar er “leeg” is geworden als mens. Hij vertelde dat hij zich schuldig voelde dat hij niet bij zijn familie was, dat hij hen zou willen vervoegen door zelfmoord te plegen.

3.3.5. Het kan niet worden uitgesloten dat de terugkeer van een begunstigde van internationale bescherming met een bijzonder slechte gezondheidstoestand op zich voor de betrokkene een reëel risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het EU-Handvest inhoudt, zoals *in casu*, nu blijkt dat verzoeker een ernstige psychische aandoening heeft en er een reëel en bewezen risico bestaat op een aanzienlijke en onomkeerbare achteruitgang van de gezondheidstoestand.

De Raad neemt hierbij ook de rechtspraak van het EHRM in rekening, zoals deze werd opgenomen in de zaak C-578/16 PPU, “C.K. e.a.”, van het Hof van Justitie van 16 februari 2017, punten 78-79:

“Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft [...] geoordeeld dat artikel 3 van het EVRM een verdragsluitende staat in beginsel niet verplicht om een persoon niet te verwijderen of uit te zetten wanneer deze in staat is te reizen en voor zover in dat verband de nodige maatregelen worden genomen die passend zijn en aan de toestand van de betrokkene aangepast (zie in die zin arresten van het EHRM van 4 juli 2006, Karim tegen Zweden, CE:ECHR:2006:0704DEC002417105, § 2, en 30 april 2013, Kochieva e.a. tegen Zweden, CE:ECHR:2013:0430DEC007520312, § 35).

Wat meer bepaald omstandigheden betreft waarin de psychische moeilijkheden van de asielzoeker tot suïcidale neigingen leiden, heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens herhaaldelijk geoordeeld dat de omstandigheid dat een persoon van wie de verwijdering is gelast, dreigt met zelfdoding, de verdragsluitende staat niet dwingt om van de uitvoering van de voorgenomen maatregel af te zien, indien hij concrete maatregelen treft om te voorkomen dat het dreigement wordt uitgevoerd (zie arresten van het EHRM van 7 oktober 2004, Dragan e.a. tegen Duitsland, CE:ECHR:2004:1007DEC003374303, § 1; 4 juli 2006, Karim tegen Zweden, CE:ECHR:2006:0704DEC002417105, § 2, en 30 april 2013, Kochieva e.a. tegen Zweden, CE:ECHR:2013:0430DEC007520312, § 34).

Het staat echter aan de autoriteiten om iedere ernstige twijfel over de weerslag van de (bestreden) beslissing op de gezondheidstoestand van de betrokkene weg te nemen.

In het voorliggende geval, waarbij er sprake is van een ernstige psychische aandoening, moet rekening worden gehouden met alle aanzienlijke en onomkeerbare gevolgen, waarbij *in casu* sprake is van een verzoeker die door zijn toestand, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, niet in staat is om de drempel

die wordt opgelegd te nemen, maar, integendeel, zich zou begeven en terecht zou komen onder de grens van het toelaatbare in de zin van artikel 4 van het EU-Handvest.

Rekening houdend met de uitzonderlijke situatie die aan de orde is in deze zaak, de beschikbare informatie die getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, toont verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in zijn geval aan dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste bijzonder hoge drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken bij terugkeer.

Verzoeker toont aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het EU-Handvest.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, blijkt *in casu* echter niet gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-753/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status, wanneer een dergelijke bescherming reeds in een andere lidstaat is gewaarborgd (artikel 33, lid 2, onder a), van de Richtlijn 2013/32; Hof van Justitie 29 september 2020, nr. C-483/20, “*XXXX tegen Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*”, overweging 24).

Echter zijn de autoriteiten evenmin verplicht om de vluchtelingenstatus van verzoeker te erkennen op de enkele grond dat die status hem eerder bij beslissing van een andere lidstaat is verleend, maar zij moeten niettemin ten volle rekening houden met die beslissing en met de elementen die deze beslissing ondersteunen (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-753/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overweging 76).

Het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, dat gemeenschappelijke criteria bevat om te bepalen welke personen werkelijk internationale bescherming behoeven, zoals benadrukt wordt in overweging 12 van de Richtlijn 2011/95, is gebaseerd op het beginsel van wederzijds vertrouwen, volgens hetwelk – behalve in uitzonderlijke omstandigheden – moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het recht van de Unie, waaronder het Handvest, het Vluchtelingenverdrag en het EVRM (zie in die zin arresten van het Hof van Justitie van 21 december 2011, *N. S. e.a.*, C-411/10 en C-493/10, EU:C:2011:865, punten 78-80, en 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punten 84 en 85).

Om te bepalen of is voldaan aan artikel 13 van de Richtlijn 2011/95 om de vluchtelingenstatus te verlenen aan een derdelander of staatloze die voldoet aan de materiële voorwaarden om overeenkomstig de hoofdstukken II en III van die Richtlijn als vluchteling te worden erkend, wordt het verzoek om internationale bescherming op individuele basis beoordeeld en wordt met name rekening gehouden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten alsmede de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van deze verzoeker (artikel 4, lid 3, van de Richtlijn 2011/95; zie in die zin arresten van het Hof van Justitie van 25 januari 2018, *F*, C-473/16, EU:C:2018:36, punt 41, en 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punt 98).

Verzoeker toont een hoedanigheid als UNRWA-vluchteling uit de Gazastrook aan. Hij was er journalist, fotograaf. Op 30 maart 2023 werd verzoeker de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland (Landeninformatie, stuk 6, nrs. 1-2).

Na onderzoek van het feitenrelaas zoals dit ook blijkt uit de bestreden beslissing, moet in deze zaak worden aangenomen dat de voorwaarden voor toekenning van de vluchtelingenstatus, nog steeds vervuld zijn.

Tot slot blijkt uit het administratief dossier niet dat op verzoeker een andere uitsluitingsclausule van toepassing is dan die van artikel 1, D, van het Vluchtelingenverdrag.

De bestreden beslissing dient derhalve te worden hervormd en verzoeker wordt erkend als vluchteling in de zin van artikel 1, D, van het Vluchtelingenverdrag.

De commissaris-generaal die niet is verschenen en niet werd vertegenwoordigd ter terechtzitting, wordt geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. Door zo te handelen werd immers een essentiële fase bij de beroepsinstantie omzeild, wat niet zonder enige procedurele consequentie is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP